

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 618/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	K. B.	Działając w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności: a. w dniu 04 września 2018 roku w C., z terenu byłego zakładu przemysłowego przy ul. (...) i znajdujących się tam	

zabudowań podlegających rozbiórce, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w tym m.in. z S. G., po uprzednim bezprawnym wdarcu się na prawidłowo oznakowany i ogrodzony teren prywatny należący do A. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Z., zabrał stamtąd w celu przywłaszczenia mienie ruchome w postaci złomu stalowego, złomu aluminiowego oraz kabli miedzianych o łącznej szacunkowej wartości nie mniejszej niż 840 zł na szkodę wspomnianej spółki, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia kary 9 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 291 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk, wymierzonej mu wyrokiem Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 30 kwietnia 2012 roku, sygn. akt IX K 96/12, którą odbywał w ramach kary łącznej 10 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej mu wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 22 czerwca 2016 roku, sygn. akt VII K 125/16 w okresie od dnia 05 do dnia 06 grudnia 2011 roku, od dnia 13 grudnia 2015 roku do dnia 22 czerwca 2016 roku oraz od dnia 26 marca 2016 roku do dnia 22

października 2016 roku, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 278 §1 kk i art. 193 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 64 §1 kk przy zastosowaniu art. 12 §1 kk

b. w dniu 09 września 2018 roku w C., z terenu byłego zakładu przemysłowego przy ul. (...) i znajdujących się tam zabudowań podlegających rozbiórce, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w tym m.in. z R. J., po uprzednim bezprawnym wdarciu się na prawidłowo oznakowany i ogrodzony teren prywatny należący do A. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Z., zabrał stamtąd w celu przywłaszczenia mienie ruchome w postaci złomu stalowego oraz 2 silników elektrycznych o łącznej szacunkowej wartości nie mniejszej niż 1.000 złotych na szkodę wspomnianej spółki, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia kary 9 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 291 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk, wymierzonej mu wyrokiem Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 30 kwietnia 2012 roku, sygn. akt IX K 96/12, którą odbywał w ramach kary łącznej

10 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej mu wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 22 czerwca 2016 roku, sygn. akt VII K 125/16 w okresie od dnia 05 do dnia 06 grudnia 2011 roku, od dnia 13 grudnia 2015 roku do dnia 22 czerwca 2016 roku oraz od dnia 26 marca 2016 roku do dnia 22 października 2016 roku, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 278 §1 kk i art. 193 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 64 §1 kk przy zastosowaniu art. 12 §1 kk,

c. w dniu 10 września 2018 roku w C., z terenu byłego zakładu przemysłowego przy ul. (...) i znajdujących się tam zabudowań podlegających rozbiórce, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w tym m.in. z R. J., po uprzednim bezprawnym wdarciu się na prawidłowo oznakowany i ogrodzony teren prywatny należący do A. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Z., zabrał stamtąd w celu przywłaszczenia mienie ruchome w postaci złomu stalowego i kabli mieszanych o łącznej szacunkowej wartości nie mniejszej niż 1.550 złotych na szkodę wspomnianej spółki, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu

5 lat od odbycia kary
9 miesięcy pozbawienia
wolności za umyślne
przestępstwo podobne z
art. 291 §1 kk w zw. z
art. 64 §1 kk, wymierzonej
mu wyrokiem Sądu
Rejonowego w Chorzowie
z dnia 30 kwietnia 2012
roku, sygn. akt IX K
96/12, którą odbywał
w ramach kary łącznej
10 miesięcy pozbawienia
wolności wymierzonej mu
wyrokiem łącznym Sądu
Rejonowego w Chorzowie
z dnia 22 czerwca 2016
roku, sygn. akt VII K
125/16 w okresie od dnia
05 do dnia 06 grudnia
2011 roku, od dnia 13
grudnia 2015 roku do dnia
22 czerwca 2016 roku
oraz od dnia 26 marca
2016 roku do dnia 22
października 2016 roku,
czym wyczerpał znamiona
przestępstwa z art. 278 §1
kk i art. 193 kk w zw. z art.
11 §2 kk w zw. z art. 64 §1
kk przy zastosowaniu art.
12 §1 kk

d. w dniu 11 września
2018 roku w C., z
terenu byłego zakładu
przemysłowego przy ul.
(...) i znajdujących się tam
zabudowań podlegających
rozbiórce, działając w
krótkich odstępach czasu
i w wykonaniu z
góry powziętego zamiaru
wspólnie i w porozumieniu
z innymi osobami w
tym m.in. z R. J., po
uprzednim bezprawnym
wdarciu się na prawidłowo
oznakowany i ogrodzony
teren prywatny należący

do A. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Z., zabrał stamtąd w celu przywłaszczenia mienie ruchome w postaci złomu stalowego oraz kabli mieszanych o łącznej szacunkowej wartości nie mniejszej niż 1.700 złotych na szkodę wspomnianej spółki, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia kary 9 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 291 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk, wymierzonej mu wyrokiem Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 30 kwietnia 2012 roku, sygn. akt IX K 96/12, którą odbywał w ramach kary łącznej 10 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej mu wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 22 czerwca 2016 roku, sygn. akt VII K 125/16 w okresie od dnia 05 do dnia 06 grudnia 2011 roku, od dnia 13 grudnia 2015 roku do dnia 22 czerwca 2016 roku oraz od dnia 26 marca 2016 roku do dnia 22 października 2016 roku, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 278 §1 kk i art. 193 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 64 §1 kk przy zastosowaniu art. 12 §1 kk,

e. w dniu 17 września 2018 roku w C., z terenu byłego zakładu przemysłowego przy ul. (...) i znajdujących się tam

zabudowań podlegających rozbiórce, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim bezprawnym wdarciu się na prawidłowo oznakowany i ogrodzony teren prywatny należący do A. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Z., zabrał stamtąd w celu przywłaszczenia mienie ruchome w postaci złomu stalowego i silnika o łącznej szacunkowej wartości nie mniejszej niż 375 złotych oraz usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia mienia ruchomego w postaci złomu stalowego o szacunkowej wartości nie mniejszej niż 200 zł na szkodę wspomnianej spółki, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencję ochrony, czym działał na szkodę wspomnianej spółki, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia kary 9 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 291 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk, wymierzonej mu wyrokiem Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 30 kwietnia 2012 roku, sygn. akt IX K 96/12, którą odbywał w ramach kary łącznej 10 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej mu wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Chorzowie

z dnia 22 czerwca 2016 roku, sygn. akt VII K 125/16 w okresie od dnia 05 do dnia 06 grudnia 2011 roku, od dnia 13 grudnia 2015 roku do dnia 22 czerwca 2016 roku oraz od dnia 26 marca 2016 roku do dnia 22 października 2016 roku, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 13 §1 kk w zw. z art. 278 §1 kk i art. 278 §1 kk i art. 193 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 64 §1 kk przy zastosowaniu art. 12 §1 kk,

f. w dniu 26 września 2018 roku w C., z terenu byłego zakładu przemysłowego przy ul. (...) i znajdujących się tam zabudowań podlegających rozbiórce, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w tym m.in. z T. W., po uprzednim bezprawnym wdarciu się na prawidłowo oznakowany i ogrodzony teren prywatny należący do A. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Z., zabrał stamtąd w celu przywłaszczenia mienie ruchome w postaci złomu o łącznej szacunkowej wartości nie mniejszej niż 700 zł na szkodę wspomnianej spółki, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia kary 9 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 291

		<p>§1 kk w zw. z art. 64 §1 kk, wymierzonej mu wyrokiem Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 30 kwietnia 2012 roku, sygn. akt IX K 96/12, którą odbywał w okresie od dnia 5 do dnia 6 grudnia 2011 roku, od dnia 13 grudnia 2015 roku do dnia 22 czerwca 2016 roku oraz od dnia 26 marca 2016 roku do dnia 22 października 2016 roku, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 278 §1 kk i art. 193 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 64 §1 kk przy zastosowaniu art. 12 §1 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony K. B. dopuścił się szeregu przestępstw na terenie byłego zakładu przemysłowego przy ul. (...) w C. oraz znajdujących się tam budynków podlegających rozbiórce, gdzie każdorazowo działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami sprawcy tych czynów wdzierali się na prawidłowo oznaczony i ogrodzony teren prywatny należący do spółki A. (...) Sp. z o.o. w Z. i następnie dokonywali stamtąd kradzieży mienia, działając każdorazowo w poszczególnych dniach w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry</p>	wykazy strat i wyceny	<p>5, 35 60, 265</p>	

powziętych w tych dniach zamiarów, i tak:

- w dniu 04 września 2018 roku oskarżony i współdziałające z nim osoby, w tym m.in. S. G. dokonali kradzieży złomu stalowego, złomu aluminiowego oraz kabli miedzianych o łącznej szacunkowej wartości nie mniejszej niż 840 zł na szkodę w/w spółki,

- w dniu 09 września 2018 roku oskarżony i współdziałające z nim osoby, w tym m.in. R. J. dokonali kradzieży złomu stalowego i 2 silników elektrycznych o łącznej szacunkowej wartości nie mniejszej niż 1.000 zł na szkodę w/w spółki,

- w dniu 10 września 2018 roku oskarżony i współdziałające z nim osoby, w tym m.in. R. J. dokonali kradzieży złomu stalowego i kabli mieszanych o łącznej szacunkowej wartości nie mniejszej niż 1.550 zł na szkodę w/w spółki,

- w dniu 11 września 2018 roku oskarżony i współdziałające z nim osoby, w tym m.in. R. J. dokonali kradzieży złomu stalowego oraz kabli mieszanych o łącznej szacunkowej wartości nie mniejszej niż 1.700 zł na szkodę w/w spółki,

- w dniu 17 września 2018 roku oskarżony i współdziałające z

<p>nim osoby dokonali kradzieży złomu stalowego i silnika o łącznej szacunkowej wartości nie mniejszej niż 375 zł oraz usiłowali dokonać kradzieży złomu stalowego o szacunkowej wartości nie mniejszej niż 200 zł na szkodę w/w spółki, jednakże wspomnianej drugiej partii złomu nie zdołali ukraść z uwagi na interwencję ochrony,</p> <p>- w dniu 26 września 2018 roku oskarżony i współdziałające z nim osoby, w tym m.in. T. W. dokonali kradzieży złomu o łącznej szacunkowej wartości nie mniejszej niż 700 zł na szkodę w/w spółki.</p>			
zeznania K. W.	6-7, 36-37, 254-255, 259, 263-264, 731-732		
protokoły: - oględzin rzeczy - zatrzymania rzeczy	20-21, 41-48 13-15, 448-451, 270,		
fotografie - zrzuty ekranowe	21, 42-48, 61-70, 223-225, 251, 257-258, 629-630		
zeznania K. S. (1)	217, 733		
tablice poglądowe	260-262		
zeznania K. S. (2)	24, 732		
zeznania D. T.	26, 733		
zeznania D. U.	272, 733		

zeznania D. K.	22		
wyjaśnienia S. G.	547-548		
wyjaśnienia R. J.	558		
częściowe wyjaśnienia T. W.	553-554, 730		
zapisy monitoringu oraz dokumentacja fotograficzna na nośnikach danych	16, 40, 249, 833-834		
<p>Oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w art. 64 §1 kk.</p> <p>Oskarżony był w przeszłości wielokrotnie karany. Posiada wykształcenie gimnazjalne, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Nie pracuje, a od dnia 27 stycznia 2019 roku przebywa w zakładzie karnym, gdzie odbywa karę pozbawienia wolności. Podczas pobytu w zakładzie karnym nie składał próśb o zatrudnienie. Jest osobą uzależnioną od alkoholu oraz środków psychoaktywnych zawartych w dopalaczach. Nie stwierdzono u oskarżonego choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. W chwili popełnienia czynów oskarżony miał zachowaną</p>	<p>wyrok łączny Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 22 czerwca 2016 roku, sygn. akt VII K 125/16</p> <p>- wraz z danymi o odbyciu kary</p>	654-655	

zdolność rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem, może prowadzić obronę w sposób samodzielny i rozsądny.			
opinia o skazanym	657-664		
karta karna	604-605		
wywiad środowiskowy	678-679		
opinia sądowo-psychiatryczna	714-718		
dokumentacja medyczna	719-720		
pisma z aresztu śledczego	849, 877		
1.1.2.	K. B.	<p>Działając w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności:</p> <p>a. w dniu 14 września 2018 roku w C. przy ul. (...), bezprawnie wdarł się na prawidłowo oznakowany i ogrodzony teren prywatny należący do A. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Z., czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 193 kk,</p> <p>b. w dniu 24 października 2018 roku w C. przy ul. (...), bezprawnie wdarł się na prawidłowo oznakowany i ogrodzony teren prywatny należący do A. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Z., czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 193 kk,</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniach 14 września i 24 października 2018 roku oskarżony K. B. wdarł się bezprawnie na ogrodzony i oznakowany w sposób prawidłowy teren prywatny przy ul. (...) w C., a należący do A. (...) Sp. z o.o z siedzibą w Z.. W obu przypadkach dokonał tego z wykorzystaniem takiej samej sposobności, przy czym każdorazowo kradł stamtąd mienie o wartości mniejszej aniżeli uzasadniająca przypisanie mu przestępstwa kradzieży z art. 278 §1 kk.</p> <p>Oskarżony był w przeszłości wielokrotnie karany. Posiada wykształcenie gimnazjalne, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Nie pracuje, a od dnia 28 stycznia 2019 roku przebywa w zakładzie karnym, gdzie odbywa karę pozbawienia wolności. Podczas pobytu w zakładzie karnym nie składał próśb o zatrudnienie. Jest osobą uzależnioną od alkoholu oraz środków psychoaktywnych - dopalaczy. Nie stwierdzono u oskarżonego choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. W chwili popełnienia czynów</p>	<p>zeznania K. W.</p>	<p>72-73, 221-222, 263-264, 731-732</p>	

oskarżony miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem, może prowadzić obronę w sposób samodzielny i rozsądny.			
protokół oględzin rzeczy	270		
wywiad środowiskowy	678-679		
opinia sądowo - psychiatryczna	714-718		
dokumentacja medyczna	719-720		
opinia o skazanym	657-664		
pisma z aresztu śledczego	849, 877		
1.2 Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	K. B.	czyny opisane w punktach 1 i 2 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Twierdzenia oskarżonego, że nie popełnił żadnego z zarzuconych mu przestępstw.	Dowody wskazane wyżej w punktach 1.1.1 oraz 1.1.2	Karty jak w punktach 1.1.1. oraz 1.1.2	

1.OCENA dOWODÓW			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
o.1.Lp. faktu z pkt 1.1	o.1.Dowód	o.1.Zwięzłe o powodach uznania dowodu	
o.1.1.1.1, 1.1.2	zeznania K. W.	<p>Sąd ocenił zeznania tego świadka odnoszące się do czynów zarzuconych oskarżonemu K. B. jako wiarygodne w całości, albowiem były one spójne, logiczne i konsekwentne w toku całego postępowania. K. W. był naocznym świadkiem większości dokonywanych przez oskarżonego przestępstw, co zresztą utrwalił także za pomocą m.in. fotografii. Co równie istotne – częściowo wersję wydarzeń podawaną przez świadka potwierdzają zapisy monitoringu i dokumentacja fotograficzna. Brak jest jakichkolwiek przesłanek, by podważyć wiarygodność zeznań świadka, nie jest on również związany stosunkiem pokrewieństwa lub zależności z oskarżonym. Świadek zeznawał zgodnie ze stanem posiadanej wiedzy, wielokrotnie rozpoznawał na miejscu zdarzenia oskarżonych, a jako pracownik firmy A. I. posiada najbardziej rzetelną wiedzę co do stanu tj. ilości i rodzaju</p>	

złomu znajdującego się na terenie należącym do wspomnianej firmy i tego co zostało skradzione. Posiada również odpowiednie doświadczenie zawodowe. Trzeba tu podkreślić, że świadek nie starał się obciążać bezpodstawnie oskarżonych, gdyż w toku składanych zeznań wyraźnie wskazywał na to, co robili oskarżeni, kogo rozpoznawał a kogo nie, czy w danym dniu oskarżeni coś ukradli, czy też niczego nie ukradli. Ponadto w przekazywanych opisach wydarzeń wyraźnie rozróżniał sposób zachowania poszczególnych oskarżonych. Żaden z dowodów przeprowadzonych w toku procesu nie był w stanie podważyć wiarygodności świadka. Na uwagę zasługuje także to, że świadek oceniając wartość szkód nie posługiwał się kategorycznymi stwierdzeniami, przeciwnie – wskazywał na szacunkową wartość strat, opierając się na własnym bezspornym doświadczeniu, a i trzeba pamiętać, że podawane przez świadka ceny jednostkowe za kilogram danego sortymentu złomu znajdują potwierdzenie w powszechnej wiedzy o cenach poszczególnych rodzajów złomu, jak również w dokumentach przyjęcia odpadów

		<p>znajdujących się w aktach sprawy, gdzie każdorazowo podmiot przyjmujący odpady złomowe wskazywał ich rodzaj i cenę jednostkową. Wskazuje to, że świadek nie chciał nadmiernie obciążyć oskarżonych odpowiedzialnością a podając możliwie najniższe i najpewniejsze wartości wykazał swoją wiarygodność oraz obiektywizm. Nie budzą również wątpliwości zeznania tego świadka w zakresie rozpoznania oskarżonego jak i innych sprawców przestępstw tu omawianych, zwłaszcza że osoby te wielokrotnie, nawet w ciągu jednego dnia, miały bezprawnie wdzierać się na teren wspomnianej spółki.</p>	
<p>0.1.1.1.1, 1.1.2</p>	<p>dokumenty:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wykazy strat i wyceny - protokoły: oględzin rzeczy oraz zatrzymania rzeczy - tablice poglądowe - odpisy wyroków - opinia o skazanym - karta karna - wywiad środowiskowy - opinia sądowo-psychiatryczna - dokumentacja medyczna - pisma z aresztu śledczego 	<p>Wskazany tu materiał dowodowy obejmujący dokumenty urzędowe jak i dokumenty prywatne nie budził wątpliwości Sądu co do jego wiarygodności. Dokumenty urzędowe zostały sporządzone przez uprawnione do tego organy. Żaden z dokumentów ujawnionych w toku rozprawy, a tu przywołanych nie nosił śladów przeróbek, bezprawnych modyfikacji bądź ingerencji w ich merytoryczną treść albo też fizyczną strukturę. Co również jest istotne – w toku procesu żadna ze stron wiarygodności</p>	

	<p>zapisy monitoringu oraz dokumentacja fotograficzna</p> <p>zeznania K. S. (1)</p> <p>zeznania K. S. (2)</p> <p>zeznania D. T.</p> <p>zeznania D. K.</p> <p>zeznania D. U.</p> <p>wyjaśnienia S. G.</p> <p>wyjaśnienia R. J.</p> <p>częściowe wyjaśnienia T. W.</p>	<p>tych dokumentów nie kwestionowała.</p>	
<p>Zapisy monitoringu i dokumentacja fotograficzna, w tym zrzuty ekranowe są dowodami o charakterze obiektywnym, wolnym od widocznych i dostrzegalnych przeróbek, kompilacji czy innych zniekształceń. Dowody te obrazują rzeczywisty przebieg wydarzeń, a w kontekście zeznań K. W. stanowią one istotne umocnienie jego depozycji.</p>			
<p>Zeznania przywołanych tu świadków były wiarygodne jako dowody spójne i konsekwentne. Trzeba podkreślić, że zeznania tych osób, będących pracownikami ochrony obiektów przy ul. (...) w C. miały jedynie pomocniczy walor, gdyż pozwoliły opisać ogólnie modus operandi</p>			

sprawców przestępstw dokonywanych na tamtym terenie. W żadnym jednak razie zeznania tych osób nie wskazywały na oskarżonego jako sprawcę przestępstw (stąd też poboczna rola tych zeznań). Te jednak uwagi nie pozbawiają tych zeznań wiarygodności, a i nie czynią wiarygodną wersję lansowaną przez oskarżonego K. B. kwestionującego swoje sprawstwo.

Wyjaśnienia S. G. oraz R. J. były wiarygodne w tym znaczeniu, że obaj oskarżeni w zgodzie z pozostałym ocenionym jako wiarygodny materiałem dowodowym potwierdzili swoje sprawstwo w przestępnym procederze. Pośrednio też oskarżeni ci potwierdzili fakt dokonywania tych przestępstw przez większą grupę osób, działających wspólnie i w porozumieniu. Stąd przyznanie przez tych oskarżonych swojego sprawstwa było wiarygodne. Racjonalnie nie mieli oni bowiem interesu w tym, aby bezpodstawnie samych siebie obciążać w sytuacji, gdyby w rzeczywistości zarzuconych im czynów nie popełnili.

Z kolei wyjaśnienia T. W. były wiarygodne jedynie częściowo tj. co do samego faktu przebywania tego oskarżonego i K.

<p>B. w okolicy miejsca popełnienia przestępstwa w dniu 26 września 2018 roku, co też potwierdził fakt wylegitymowania tamże obu oskarżonych przez funkcjonariuszy Policji.</p>			
<p>0.1.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>0.1.Lp. z faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>0.1.Dowód</p>	<p>0.1.Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>0.1.1.2.1</p>	<p>0.1.wyjaśnienia oskarżonego K. B.</p>	<p>Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego, w których nie przyznał się do zarzucanych mu czynów, jako niewiarygodne. W pierwszej kolejności wskazać należy, że wizerunek oskarżonego został utrwalony na zapisach monitoringu oraz na dostarczonych przez K. W. fotografiach. Co więcej oskarżony sam rozpoznał się na niektórych nagraniach, a kwestionując dokonanie kradzieży w poszczególnych dniach, ignoruje fakt, że dopuścił się kradzieży wraz z innymi ustalonymi osobami, wspólnie z nimi realizował przestępstwa w ramach podziału ról tzn. jedna grupa sprawców przenosiła złom przez ogrodzenia, skąd</p>	

pozostali go odbierali (ten podział ról w przestępstwie doskonale uchwycił monitoring z dnia 26 września 2018 roku). Brak złomu w czasie legitymowania oskarżonego przez funkcjonariuszy Policji wynikał z tego, iż mienie zostało ukryte na terenie znajdującej się w pobliżu posesji, z której to oskarżony wraz z inną osobą oddalił się z uwagi na patrol Policji. Co również istotne – oskarżony został każdorazowo rozpoznany przez K. W.. Nie można też abstrahować od tego, że K. B. przyznał w istocie fakt popełnienia przestępstwa w dniu 26 września 2018 roku – rozpoznał się na zapisie monitoringu, a kwestionowanie sprawstwa wyprowadził stąd, że nie przedostał się na teren zakładu. Oskarżony pomija jednakże fakt podziału ról w przestępstwie, gdzie jedna część grupy przerzucała złom przez ogrodzenie, a druga grupa (w której był K. B. i T. W.) odbierała go i następnie stamtąd wywoziła. Zostali wylegitymowani w momencie, gdy nieco oddalili się stamtąd zauważywszy zbliżający się policyjny radiowóz.

Co więcej – przyznał także na rozprawie fakt dokonania kradzieży złomu z terenu tego zakładu kilkakrotnie we wrześniu 2018 roku,

	<p>jedynie podkreślając niewielkie ilości skradzionego złomu. Te jednak twierdzenia oskarżonego są niczym więcej jak tylko złudną linią obrony przed zarzutami należycie udowodnionymi i udokumentowanymi. W konfrontacji z pozostałym materiałem dowodowym już wyżej omówionym twierdzenia oskarżonego nie mogą się ostać i nie mogą być ocenione jako wiarygodne.</p> <p>Niejako podsumowaniem kłamliwości twierdzeń oskarżonego niech będzie fakt, że wielokrotnie w toku rozprawy głównej powoływał się na stan zdrowia – uszkodzoną nogę i rzekomo z tego powodu nie mógł popełnić tych przestępstw. Odnieść te depozycje oskarżonego trzeba do zebranej dokumentacji fotograficznej ukazującej oskarżonego wspinającego się na stos gruzu i elementów metalowych, co niewątpliwie wymagało sprawności fizycznej (zob. k. 223-225). Dlatego też i ten wątek przesądzał o odrzuceniu relacji K. B. jako niewiarygodnej.</p>	
<p>o.1.częściowe wyjaśnienia oskarżonego T. W.</p>	<p>Wyjaśnienia T. W. były niewiarygodne w części, w której kwestionował on swoje sprawstwo i udział w przestępstwie. Uzyskane w sprawie dowody wskazują jednoznacznie na to, że T.</p>	

	<p>W. wraz z K. B. i z innymi jeszcze osobami dokonał kradzieży złomu z terenu wspomnianego byłego zakładu przemysłowego, a fakt, że funkcjonariusze Policji nie ujawnili przy nim złomu jest efektem tego, że cały przestępczy proceder odbywał się z podziałem na role - jedni przenosili złom, drudzy go odbierali i stamtąd wywozili. Co więcej ujawniono, że skradziony złom znajdował się na terenie posesji znajdującej się naprzeciwko – po drugiej stronie ulicy, gdzie został schowany. Świadczy o tym także fakt, że w późniejszym czasie po skradzione mienie wrócił jeden ze sprawców przestępstwa</p>		
0.1.1.2.1	0.1.Pozostałe dowody przeprowadzone w toku postępowania sądowego oraz ujawnione w toku rozprawy, a niewskazane wyżej w punktach 1.1.1 i 1.1.2	Dowody te pominięto z uwagi na to, że nie wniosły niczego do ustalenia stanu faktycznego, nie dostarczały informacji istotnych dla rekonstrukcji faktów w niniejszej sprawie.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	-----	-----

Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	punkt 1	K. B.
Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zachowanie oskarżonego w dniach: 04 września 2018 roku, 09 września 2018 roku, 10 września 2018 roku, 11 września 2018 roku i 26 września 2018 roku wyczerpało zarówno podmiotowe, jak i przedmiotowe znamiona przestępstwa z art. 278 §1 kk i art. 193 kk w zw. z art 11 §2 kk przy zast. art 12 § 1 kk, przy czym zachowanie oskarżonego z dnia 17 września 2018 roku zrealizowało znamiona przestępstwa z art. 278 §1 kk i art. 13 §1 kk w zw. z art 278 §1 kk i art. 193 kk w zw. z art. 11 §2 kk przy zast. art. 12 §1 kk.</p> <p>W poszczególnych dniach oskarżony działał w krótkich odstępach czasu i każdorazowo w tych dniach z góry powziętymi wówczas zamiarami. Z relacji bowiem K. W. bezsprzecznie wynika, że oskarżony oraz</p>			

inni współdziałający z nim sprawcy każdego dnia wchodzili co najmniej kilkakrotnie na wspomniany wyżej ogrodzony teren prywatny, skąd kradli mienie. Modus operandi był przy tym tożsamy tj. część osób zbierała ręcznie złom i inne elementy metalowe, które następnie przerzucano za ogrodzenie, skąd pozostali sprawcy kradzione mienie odbierali i wywozili. Każdorazowo akcja przestępna była rozciągnięta w czasie w danym dniu i przejawiała się nawet kilkoma wejściami na ten teren. Oskarżony K. B. w ramach popełnionych przestępstw niekiedy przedostawał się na ten teren i zabierał stamtąd złom i inne elementy metalowe, a niekiedy – jak w dniu 26 września 2018 roku – znajdował się poza ogrodzeniem skąd odbierał i wywoził przedmioty przerzucone przez ogrodzenie przez pozostałych współsprawców.

Dla przypisania przestępstwa w takim kształcie jak w punkcie 1 litery a do f wyroku nie było konieczne zrealizowanie przez oskarżonego K. B. wszystkich znamion czynu z art. 278 §1 kk i art. 193 kk. Istotne jest bowiem to, że wszystkie te osoby działały wspólnie i w

porozumieniu, w ramach założonego wcześniej i zaplanowanego podziału ról w przestępstwie. Skoro bowiem osoby te podzieliły swoje przestępne zadania, to oskarżony K. B. ponosi odpowiedzialność za cały przestępny proceder zrealizowany wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w tym z S. G., R. J. i T. W.. Z resztą S. G. i R. J. przyznali fakt popełnienia przestępstw wspólnie i w porozumieniu, a ocenę tę umacnia nadto relacja K. W. oraz zapisy monitoringu.

Art. 278 §1 kk penalizuje zabór cudzego mienia w celu przywłaszczenia. Z kolei art. 193 kk penalizuje bezprawne wdarcie się na cudzy, ogrodzony teren. Zachowanie oskarżonego K. B. realizowało zatem znamiona obu tych przestępstw, które należało objąć nadto klamrą z art. 11 §2 kk kumulatywnej kwalifikacji prawnej. Z uwagi na powyższe, każde przestępstwo składające się na ciąg opisany w punkcie 1 wyroku należało także zakwalifikować jako czyn ciągły w rozumieniu art. 12 §1 kk.

Jednocześnie przyjęto konstrukcję ciągu przestępstw z art. 91 §1 kk z uwagi na to, że oskarżony i współdziałające z nim osoby działali w krótkich odstępach czasu

i z wykorzystaniem takiej samej sposobności – poszczególne akcje przestępne z podanych wyżej dni dzieliły krótkie interwały czasowe.

W dniu 17 września 2018 roku oskarżony w ramach akcji przestępnej częściowo z góry założony plan – zamiar zrealizował, albowiem sprawcom udało się ukraść mienie o łącznej wartości 375 zł, jednakże dalsza część planu tj. zamiar dokonania stamtąd kradzieży mienia o wartości 200 zł nie doszedł do skutku z uwagi na interwencję ochrony. Łącznie zatem przedmiotem przestępstwa było mienie o wartości 575 zł, co uzasadniało przyjętą w punkcie 1 litera e wyroku kwalifikację prawną. Myli się zatem oskarżony wywodzący, że była to wartość wykroczeniowa.

Z uwagi na dotychczasową karalność oraz związane z tym odbywanie w przeszłości kary pozbawienia wolności (popelnienie przestępstwa w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne), postęпки oskarżonego zakwalifikowano w oparciu o art. 64 § 1 kk.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	punkt 2	K. B.
---	--	---------	-------

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zachowanie oskarżonego w dniach 14 września 2018 roku oraz 24 października 2018 wyczerpało zarówno podmiotowe, jak i przedmiotowe znamiona przestępstwa art. 193 kk.</p> <p>Oskarżony wdzierał się w tych dniach na ogrodzony prywatny – cudzy dla niego teren, został rozpoznany przez K. W., a jego celem była kradzież mienia o wartości mniejszej, aniżeli uzasadniająca przypisanie mu przestępstwa.</p> <p>Zachowanie oskarżonego było każdorazowo podobne, a popełnienie obu tych czynów w odstępie 1,5 miesiąca uzasadniało przyjęcie konstrukcji ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91 §1 kk.</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. B.	1	1	<p>Za przypisany w punkcie 1 wyroku, Sąd wymierzył oskarżonemu jedną karę 1 roku pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia wykonania.</p> <p>Sąd ocenił stopień społecznej szkodliwości każdego czynu K. B. z osobna jako znaczny z uwagi na to, iż oskarżony każdorazowo działał wspólnie i</p>

w porozumieniu z innymi osobami, w ramach ściśle określonego planu tj. podziału ról w przestępstwie, a ponadto przestępstwa to nie miały charakteru incydentalnego, lecz były zachowaniami ciągłymi i notorycznymi, o czym świadczą krótkie odstępy czasu pomiędzy dokonanymi kradzieżami i powtarzalność akcji przestępnych. O znacznym stopniu społecznej szkodliwości świadczy również fakt, że oskarżony każdorazowo działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim – celem osiągnięcia korzyści majątkowej, gdyż przestępstw dopuścił się, doskonale zdając sobie sprawę z tego, że teren firmy A. (...) jest monitorowany i pilnowany, a kradzione mienie następnie sprzedawano w punktach skupu złomu i metali. Co więcej – oskarżony za nic miał to, że kradnie na oczach innych osób na tzw. przysłowiowym „widoku”, w tym w ciągu dnia na oczach postronnych osób. Względnie niska wartość skradzionego każdorazowo złomu nie może niejako automatycznie zmniejszać stopni społecznej szkodliwości czynów, ponieważ dokonując oceny Sąd bierze pod uwagę wszelkie okoliczności sprawy. Oskarżony swoim zachowaniem godził w

istotne dobro prawne – cudze mienie i związane z tym prawo własności, czyli najszersze prawo przysługujące osobie. Ponadto oskarżony godził w cudzą sferę wolności rozumianej jako obowiązek poszanowania cudzej własności i prawa do dysponowania budynkiem, lokalem albo też ogrodzonym terenem w sposób wolny od nielegalnych ingerencji osób trzecich (tu oskarżonego). Czyny oskarżonego były przy tym zuchwałe i tak po ludzku bezczelne, okazywał on swoim postępowaniem rażące lekceważenie nie tylko porządku prawnego, ale i podstawowych norm społecznych.

Oskarżony ponosi winę za każde z przypisanych mu przestępstw. Jego wina jest niewątpliwa i bezsporna, a jej stopień każdorazowo oceniono także jako znaczny. W odniesieniu do oskarżonego nie zachodzą żadne przesłanki umniejszające bądź wyłączające zdolność rozpoznania znaczenia czynów lub pokierowania swoim postępowaniem w rozumieniu art. 31 kk. Oskarżony miał wolną i nieskrępowaną możliwość zdecydowania co do swojego postępowania i zachowania, jego procesy decyzyjno-wolitywne nie były niczym zakłócone ani zniesione. Nie znajdował

się on w anormalnej sytuacji motywacyjnej, która mogłaby obniżać albo wyłączać zupełnie jego zdolności decyzyjne i w zakresie oglądu sytuacji i postrzegania rzeczywistości. Oskarżony każdorazowo świadomie, celowo i z pełnym rozeznanie podejmował akcję przestępną, w poszczególnych dniach działał z góry powziętym zamiarem. Uwzględniając te uwarunkowania należało zatem ocenić stopień winy oskarżonego co do każdego z przypisanych mu przestępstw jako znaczny.

Kierując się ustalonymi wyżej stopniami zawinienia oraz społecznej szkodliwości wszystkich czynów przypisanych oskarżonemu a także mając na uwadze pozostałe dyrektywy ukarania opisane w art. 53 i nast. kk Sąd wymierzył oskarżonemu jedną karę 1 roku pozbawienia wolności jako tzw. karę bezwzględną.

Oskarżony wielokrotnie został już skazany za liczne przestępstwa, które są poważnymi przestępstwami o cechach stricte kryminalnych, w tym zwłaszcza przeciwko mieniu. Można tu mówić o oczywistej recydywie w ujęciu kryminologicznym – oskarżony jest osobą wielokrotnie karaną oraz w ujęciu penitencjarnym –

oskarżony odbywał i nadal odbywa kary pozbawienia wolności. Wreszcie można było przyjąć recydywę kodeksową tj. powrót do przestępstwa w rozumieniu art. 64 §1 kk.

Oskarżony dopuścił się licznych, społecznie uciążliwych i nagannych prawnie czynów przestępnych niedługo po opuszczeniu zakładu karnego. Zresztą jego dorosłe życie nacechowane jest popełnieniem przestępstw i pobyków w jednostkach penitencjarnych.

Oskarżony pozostając na wolności nie pracował zarobkowo i w sposób legalny, nie dążył do uzyskania kompetencji zawodowych, nie dążył do podjęcia legalnego zatrudnienia i uzyskiwania tą drogą dochodów. Okres jego rejestracji z urzędzie pracy był epizodyczny. A pamiętać trzeba, że na terenie aglomeracji górnośląskiej od lat nie ma problemu ze znalezieniem pracy, trzeba tylko chcieć. Oskarżony nie może zasłaniać się tu niepełnosprawnością, skoro z dokumentacji medycznej wynika, że może on co do zasady pracować. Nie można też abstrahować od tego, że oskarżony tak utyskuje na własne zdrowie, a tymczasem był zdolny do tego, aby nielegalnie przedostawać się na teren

wspomnianego zakładu, wspinać się po stertach gruzu i elementów metalowych, co wymaga przecież sprawności fizycznej. Innymi słowy – oskarżony w życiu społecznym postępuje nagannie, nie czyni niczego aby polepszyć swoją sytuację, a ma ku temu dogodne od lat warunki. Zamiast tego żyje „z dnia na dzień”, bez zawodowej i ekonomicznej stabilizacji. Brak stałej pracy, brak zawodu i taki tryb życia oskarżonego kreują dla niego istotne środowisko kryminogenne. Przez to nie sposób wobec niego przyjąć pozytywnej prognozy na przyszłość. Oskarżony jest sprawcą zdemoralizowanym, nierokującym poprawy zachowania w przyszłości. Przeciwnie – pozostając na wolności stwarza on nieustanne zagrożenie dla porządku prawnego, zwłaszcza dla cudzego mienia.

Relatywnie niska wartość kradzionego mienia i jego rodzaj nie mogą w niczym obniżyć naganności postępowania K. B.. Jego czyny były bowiem skrajnie zuchwałe i zasługują na zdecydowaną reakcję karną i prawne oraz społeczne potępienie.

Jego postępowanie w zakładzie karnym również nie jest do końca

pozytywne, gdyż o ile był kilka razy nagradzany, to jednak przynależy do podkultury przestępczej. Na korzyść poczytać należy oskarżonemu udział w kursie zawodowym oraz wspomniane nagrody regulaminowe.

Negatywnie należy ocenić brak starań oskarżonego o podjęcie zatrudnienia w warunkach penitencjarnych. Również z informacji zebranych przez kuratora nie sposób wyciągnąć pozytywnych wniosków co do oskarżonego.

Po stronie oskarżonego nie ma właściwie żadnych istotnych okoliczności łagodzących rozumianych jako przesłanka do odstąpienia od wymierzenia mu kary izolacyjnej.

Jedna kara wymierzona oskarżonemu musi spełniać przede wszystkim funkcję represyjną i prewencyjną tak w ujęciu ogólnym jak i indywidualnym odnoszonym do osoby samego oskarżonego. Aktualne pozostają uwagi Sądu poczynione w pisemnym uzasadnieniu wyroku co do oskarżonego T. W., że tego typu proceder przestępczy kradzieży złomu jest plagą tej części C. i to od dłuższego już czasu. Oskarżonego zatem – jak i pozostałych oskarżonych za przypisane im kradzieże

potraktował Sąd w sposób zdecydowany i surowy, karząc ich przykładowo. Kara w niniejszej sprawie musi bowiem wyrzeźwić nie tylko na oskarżonym K. B. ale i na każdej innej osobie powiązanej z tym procederem efekt mrozący. Oskarżony K. B. (jak i każda inna osoba w to zamieszana) następnym razem poważnie zastanowi się, czy było warto dla łatwego ale i niewielkiego zysku trafić do zakładu karnego. Tylko kara pozbawienia wolności za tego typu przestępstwa spełni należycie cele prewencyjne i represyjne kary. Sąd już w ustnych motywach wyroku szeroko argumentował i wskazywał, że przestępnej aktywności tej grupy osób należy położyć kres, gdyż skończyć należy z łagodnym ich traktowaniem, a pamiętać trzeba że teren tego zakładu okradały ze złomu praktycznie te same osoby, często wręcz ostentacyjnie wchodząc tam w celu zagarnięcia złomu. W tym aspekcie tylko kara izolacyjna pozwoli wypełnić wszystkie cele kary. Funkcja wychowawcza ma tu marginalne znaczenie, a to wobec demoralizacji oskarżonego, a o czym już wyżej Sąd wzmiankował.

Z plagą społeczną kradzieży złomu, okradania uczciwie funkcjonujących

przedsiębiorców należy walczyć zdecydowanie. Stąd wymierzenie jednej kary łagodniejszego rodzaju byłoby tu nie tylko dalej demoralizujące oskarżonego, ale wręcz mogłoby to go zachęcać do dalszej przestępnej aktywności, a w ujęciu społecznym mogłoby zostać poczytane wręcz jako swoista pochwała takiego postępowania. Oskarżony przez 1 rok będzie miał okazję zastanowić się nad swoim postępowaniem i trybem życia, zwłaszcza że dotąd niewiele robił aby zmienić swoje życie.

O rodzaju kary oraz jej czasowym wymiarze decyduje również fakt, że oskarżony jest osobą wielokrotnie karaną, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu, a przy tym jest on wieloaspektowym recydywistą.

W ocenie Sądu kara nieizolacyjna nie osiągnie ustawowych celów, ani też nie wpłynie korzystnie na proces resocjalizacji oskarżonego. Sąd uznał, że jedynie kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia zrealizuje funkcję prewencyjną tak w ujęciu ogólnym jak i indywidualnym odnoszonym do osoby samego oskarżonego, a nade wszystko funkcję represyjną.

			<p>Tego typu plaga przestępcza od dłuższego już czasu jest niejako znakiem rozpoznawczym tej części C.. Z całego miasta ściągają na ten teren przestępcy celem dokonywania kradzieży złomu i elementów metalowych. Oskarżonego K. B. zatem – jak i pozostałych oskarżonych za przypisane im kradzieże potraktował Sąd w sposób zdecydowany i surowy, karząc ich przykładowo. Kara w niniejszej sprawie musi bowiem wyrzeźwić nie tylko na oskarżonym ale i na każdej innej osobie powiązanej z tym procederem efekt mroźący.</p> <p>Oskarżony w przestępnym pochodzie, cechującym jego zdemoralizowane już dorosłe życie, znajduje się na takim etapie, że każde kolejne przestępstwo winno skutkować wymierzeniem mu surowej kary pozbawienia wolności.</p>
K. B.	2	2	<p>Za czyny przypisane w punkcie 2 wyroku, Sąd wymierzył oskarżonemu jedną karę 2 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia wykonania. Podobnie jak w przypadku czynu z punktu 1 wyroku.</p> <p>Społeczna szkodliwość każdego z tych czynów była znaczna. Oskarżony bowiem w ciągu</p>

dnia, niejako „oficjalnie” wdzierał się na ogrodzony i oznakowany teren prywatny, a i trzeba pamiętać, że czynił tak aby dokonać tam kradzieży mienia, które prezentowało wartość mniejszą od uzasadniającej przypisanie przestępstwa kradzieży. Oskarżony godził w istotne dobro prawne jakim jest wolność odnoszona do prawa nienaruszalności własności, ogrodzonego terenu i zachowania go w stanie wolnym od bezprawnych ingerencji osób trzecich. Teren ten był nie tylko ogrodzony i oznakowany, ale także wiadomym było oskarżonemu, że jest to teren chroniony – dozorowany. Czyny oskarżonego były zatem nie tylko bezprawne, ale wręcz zuchwałe i bezczelne.

Oskarżony każdorazowo działał umyślnie i z zamiarem bezpośrednim. Doskonale wiedział co robi i tak właśnie chciał się zachowywać. Jego zdolność oceny sytuacji, przedsiębranego działania i pokierowania swoim postępowaniem nie były zniesione ani też zakłócone w rozumieniu art. 31 kk. Motywacja oskarżonego była typowo przestępcza, nie kierowały nim żadne zasługujące na uwzględnienie pobudki czy przyczyny. Wina

oskarżonego jest w tym ujęciu niewątpliwa a jej stopień w odniesieniu do każdego z obu czynów z osobna jest znaczny.

W odniesieniu do wymiaru kary - poza opisanymi wyżej i omówionymi stopniami społecznej szkodliwości czynów oraz zawinienia, Sąd kierował się dyrektywami opisanymi w art. 53 i nast. kk. Aktualne w pełni pozostają pozostałe uwagi poczynione przez Sąd przy uzasadnieniu wymiaru kary wymierzonej oskarżonemu w punkcie 1, dlatego też nie ma potrzeby powielania wyводу w tym zakresie.

Dodać trzeba, że czyny oskarżonego składające się na ciąg przestępstw przypisanych w punkcie 2 wyroku nie były błahie i niewiele znaczące. Wpisywały się one przecież w szerszą przestępczą aktywność oskarżonego i omówiony wyżej przestępny proceder wspomnianej grupy osób regularnie dokonujących tam przestępstw. Nie były to bowiem dwa niewiele znaczące i błahie wtargnięcia na ten teren, lecz towarzyszył im każdorazowo zamiar kradzieży mienia. Stąd też wymierzono skazanemu jedną karę pozbawienia wolności, gdyż tylko ta kara jest w stanie spełnić funkcję

			<p>represyjną i prewencyjną, kara łagodniejsza byłaby tu zupełnie niecelowa, a i dla oskarżonego mogłaby stanowić istotny czynnik pogłębiający jego demoralizację, gdyż mogłaby zostać poczytana jako pobłażanie temu przestępnemu procederowi.</p>
K. B.	3	1,2	<p>Zgodnie z ustawowym obowiązkiem wynikającym z art. 91 § 2 kk, Sąd wymierzył oskarżonemu za przypisane mu ciągłe przestępstwa karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia wykonania kary. Kara łączna została orzeczona na zasadzie absorpcji, gdzie najsurowsza kara z punktu 1 wyroku pochłonęła tę drugą karę z punktu 2 wyroku. Zdaniem Sądu kara 1 roku pozbawienia wolności należycie obrazuje przestępną aktywność oskarżonego w badanym okresie, jest sankcją odpowiednią nie tylko względem całości skradzionego mienia oraz szerzej – wyrządzonego ogółem bezprawia. Kara ta pozostaje także w nawiązaniu do wszystkich istotnych i wyżej opisanych okoliczności warunkujących wymiar kary łącznej. Co więcej – uwzględniono także po części w tym miejscu fakt, że oskarżony</p>

			<p>bierze obecnie udział w kursie zawodowym, jak i w jednostce penitencjarnej nie sprawia problemów, pozostając jednak w subkulturze przestępczej. W tym ujęciu kara łączna 1 roku pozbawienia wolności spełni należycie funkcję represyjną i prewencyjną i jednocześnie w stopniu adekwatnym zobrazuje te czyny, które przypisano oskarżonemu.</p>
K. B.	11-16	1,4,5,9	<p>Z uwagi na poniesione przez pokrzywdzoną spółkę straty, jak również niemożność ustalenia dokładnej wysokości rzeczywistej szkody, Sąd w oparciu o szacunkowe wartości - orzekł od oskarżonego nawiązki - za przypisane mu w wyroku czyny oraz w odpowiadającej temu formie tj. solidarnie wraz z pozostałym sprawcami (z wyłączeniem nawiązki z punktu 15 wyroku), realizując tym samym cele postępowania karnego określone w art. 2 §1 pkt 3 kpk. Orzeczenie nawiązek wynika z braku możliwości precyzyjnego ustalenia wartości skradzionego mienia, bazowano tu na zeznaniach i szacunkowych - minimalnych wycenach sporządzonych przez K. W. z uwzględnieniem art. 5 §2 kpk.</p>

<p>1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>-----</p>	<p>-----</p>	<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>1.inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>Czyn przypisany oskarżonemu K. B. w punkcie 2 litera b wyroku popełniony został w dniu 24 października 2018 roku, a nie jak błędnie wpisano – na skutek oczywistej omyłki – w akcie oskarżenia w dniu 24 września 2018 roku. Wynika to bowiem jednoznacznie z wiarygodnych zeznań K. W.. Nie stanowi to przekroczenia granic faktycznych oskarżenia, gdyż żaden dowód w sprawie nie wskazuje na popełnienie przez</p>			

<p>K. B. ani też inną osobę przestępstwa w dniu 24 września 2018 roku. Możliwość takiej zmiany dopuścił także Sąd Okręgowy w Katowicach w postanowieniu z dnia 08 stycznia 2020 roku, sygn. akt XXIII Kz 505/19.</p>		
<p>1.Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>17</p>	<p>Mając na względzie możliwości oraz sytuację finansową oskarżonego, jak również orzeczone środki kompensacyjne, na podstawie przywołanych w wyroku przepisów, zasądono od K. B. na rzecz Skarbu Państwa częściowo wydatki w kwocie 50 złotych, w pozostałym zakresie zwalniając go z obowiązku ponoszenia kosztów procesu, obciążając nimi Skarb Państwa.</p>	
<p>1.Podpis</p>		